

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1260/2025
23.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела злостављање и мучење у саизвршилаштву из члана 137. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Зорана Вилића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К 399/23 од 09.07.2025. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 208/25 од 15.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 23.10.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Зорана Вилића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К 399/23 од 09.07.2025. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 208/25 од 15.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К 399/23 од 09.07.2025. године окривљена АА и ББ оглашени су кривим због кривичног дела злостављање и мучење у саизвршилаштву из члана 137. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени на казне затвора у трајању од по 6 (шест) месеци.

Истом пресудом окривљени су обавезани да на име паушала плате суду износ од по 5.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 208/25 од 15.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Зоран Вилић, због битне

повреде одредаба кривичног поступка, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће према окривљенима одбити оптужбу због наступања релативне застарелости вођења кривичног поступка и одлучити да трошкови кривичног поступка падају на терет суда.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, је неоснован.

Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче да је суд према окривљенима требао одбити оптужбу због наступања застарелости кривичног гоњења, међутим, у конкретном случају, питање застарелости не поставља се само у погледу протекла рокова, већ и оспоравањем да су поједине процесне радње суда имале дејство прекида тока застарелости и у вези са тим указује да је, током поступка, јавни тужилац ОЈТ у Шапцу својим процесним радњама почетак тока застарелости померио на 17.05.2023. године, сачињавањем и подношењем оптужног предлога, па како је од тога дана до дана када је суд сачинио позиве и упутио оптужни предлог браниоцу – 03.06.2025. године, протекло више од 2 године, то је, у предметном поступку наступила релативна застарелост кривичног гоњења, имајући у виду да наредба о одржавању главног претреса од 08.05.2025. године, према ставу браниоца, не представља радњу којом се прекида ток застарелости.

Одредбом члана 137. став 1. Кривичног законика, прописано је кажњавање оног ко злоставља другог или према њему поступа на начин који се вређа људско достојанство, казном затвора до једне године.

Одредбом члана 103. тачка 6) Кривичног законика прописано је да ако у овом закону није друкчије одређено, кривично гоњење не може се предузети кад протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, одредбом члана 104. став 3. Кривичног законика прописано је да се застарелост прекида сваком процесном радњом која се предузима ради откривања кривичног дела или ради откривања и гоњења учиниоца због учињеног кривичног дела, док је у ставу 6. члана 104. Кривичног законика прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Из списка предмета произилази да је против окривљених вођен кривични поступак због кривичног дела из члана 137. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, извршеног током 2021. године па све до 15.10.2021. године. Овај кривични поступак окончан је доношењем пресуде Основног суда у Шапцу К 399/23 од 09.07.2025. године, којом су окривљени оглашени кривим и осуђени због наведеног кривичног дела, која је постала

правноснажна доношењем пресуде Вишег суда у Шапцу Кж1 208/25 од 15.08.2025. године.

Из списка такође произилази да је подношењем оптужног предлога ОЈТ у Шапцу Кто 333/23 од 12.05.2023. године, који је достављен суду дана 17.05.2023. године, дошло до прекида дотадашњег тока застарелости кривичног гоњења и од тог дана почео је тећи нови рок застарелости, након чега је у оквиру законског рока од две године, који је предвиђен као релативни рок застарелости за кривично дело из члана 137. став 1. Кривичног законика, Основни суд у Шапцу је издао наредбу о одржавању главног претреса дана 08.05.2025. године.

Наиме, застарелост кривичног гоњења прекида се сваком радњом надлежног органа предузетом ради гоњења учиниоца због учињеног кривичног дела. Такву радњу, по оцени Врховног суда, представља свака радња суда, јавног тужиоца или другог надлежног органа, којом се поступак покреће, наставља или усмерава ка доношењу мериторне одлуке. Самим тим, нареба о одржавању главног претреса, супротно наводима захтева, представља управо такву процесну радњу, јер доношењем наредбе о одржавању главног претреса, суд не само да констатује постојање формалних претпоставки за вођење главног претреса, већ њоме поступак активно спроводи, покретањем фазе поступка, у којој се испитују докази са циљем доношења одлуке о основаности оптужбе, против конкретно означеног окривљеног.

Како из свега наведеног произилази да је Основни суд у Шапцу предузео радњу која по својој природи представља радњу предузету ради кривичног гоњења окривљених – издао наредбу о одржавању главног претреса дана 08.05.2025. године, која је имала за последицу прекид тока застарелости, у смислу одредбе члана 104. став 3. Кривичног законика, те имајући у виду, да у конкретном случају није дошло ни до наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, сходно одребама чланова 103. тачка б) и 104. став 6. Кривичног законика, (која би наступила 15.10.2025. године, дакле након правноснажног окончања овог кривичног поступка), то се по оцени Врховног суда, неосновано захтевом за заштиту законитости указује да је доношењем побијаних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева бранилац истиче да је окривљеном ББ повређено право на одбрану, јер му није дозвољено да изнесе своју одбрану, суочи се са сведоцима и поставља им питања, што представља повреду одредбе члана 68. тачка 10) ЗКП, док наводи браниоца, којима се оспоравају разлози другостепене пресуде, представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, међутим како наведене повреде, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, то се, Врховни суд, у разматрање и оцену ових навода браниоца, није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић